

# ***Photonic constructions I***

*für Ensemble  
(2006)*

Licht ist für uns Griechen ein Gebiet des Mysteriums und der spirituellen Suche. Im Gegensatz zur abendländischen Kultur, die die Jahrhunderte hindurch das Dunkel als viel faszinierender empfand, begann die Suche nach der Wahrheit des Lichts bei den altgriechischen Philosophen und fand ihren symbolischen Höhepunkt in den Ritualen der griechisch-orthodoxen Kirche. Auch in der modernen Physik und Metaphysik spielt das Licht eine zentrale Rolle.

Immer als gläubiger (und nicht als religiöser) Mensch sprechend, scheint mir das Licht auch in unserem Leben und Alltag eine göttliche Funktion zu haben. Was aber ist es, das das Licht verantwortlich für die Geschichte des Universums nach dem Anfang der Zeit macht?

Die Antwort liegt in der dualen Natur seiner Teilchen, der sogenannten Photonen, die das Privileg besitzen, sowohl als Materie wie auch als Welle zu scheinen. Auf diese Weise werden Informationen aus der Tiefe des Universums zu uns transportiert. Ist aber die Reise des Lichts im Raum gleichzeitig die Zeit selbst? Bleibt die Zeit in einem Photon stehen, das sich mit 300.000 km/sec durch das Universum fortspinn? Sind die Photonen selbst lebendige – wenn man so will – Träger der Materie (als Teilchen) und des Geistes (als elektromagnetische Welle)? Ist das Photon mit seiner Geschwindigkeit tatsächlich die oberste Regel und gleichzeitig Grenze von allem? Kurz: Ist das Licht Gott selbst?

Minas Borboudakis  
Kreta, September 2006

# ΦΩΤΟΝΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ I

για σύνολο  
(2006)

Το φώς είναι για μας τους Έλληνες ένα πεδίο μυστηρίου και πνευματικής αναζήτησης. Σε αντίθεση με τη δυτικοευρωπαϊκή κουλτούρα, στην οποία το σκοτάδι έπαιξε σημαντικό ρόλο τόσο στις τέχνες όσο και στην καθημερινότητα, η αναζήτηση για τη φύση του φωτός ξεκίνησε στην αρχαία Ελλάδα και βρίσκει τη συνέχειά της στα μυστήρια της ορθόδοξης εκκλησίας. Το φαινόμενο του φωτός αποκτά ιδιαίτερη σημαντικότητα και στη μοντέρνα φυσική και μεταφυσική.

Μιλώντας σαν πιστός (και όχι σαν θρήσκος) έχω την αίσθηση ότι αυτό το τόσο τετριμένο φαινόμενο αποκτά μία λειτουργία θεϊκή τόσο στη ζωή μας όσο και στη καθημερινότητά μας.

Τί είναι όμως αυτό που κάνει το φώς υπεύθυνο για την ιστορία του κόσμου μας, του σύμπαντος και της ιστορίας του χρόνου;

Η απάντηση κρύβεται όπως μας διηγείται ο Γ. Γραμματικάκης στο βιβλίο του «η αυτοβιογραφία του φωτός» (ένα βιβλίο το οποίο υπήρξε πηγή εμπνευσης για τη προκειμενη σύνθεση) στην δυϊκή του φύση. Τα στοιχειώδη σωματίδια του, γνωστά ως φωτόνια, έχουν την ικανότητα να εμφανίζονται τόσο με τη μορφή ύλης όσο και με τη μορφή κύματος. Κατ' αυτό τον τρόπο μεταφέρονται σε μας πληροφορίες από τα βάθη του σύμπαντος.

Ταυτίζεται όμως έτσι το ταξίδι τους, έχοντας την οριακή ταχύτητα των 300.000 χλμ/sec, με το φαινόμενο του χρόνου; Είναι τα φωτόνια ζωντανοί φορείς ύλης (σωματιδιακή μορφή) και πνεύματος (κυματική μορφή) σε ένα διαφορετικό επίπεδο; Δημιουργούν, κινούμενα με την υπέρτατη δυνατή ταχύτητα, ένα συμπαντικό όριο, μία υπερδύναμη; Εν συντομία: είναι το φώς ο Θεός;

Μηνάς Μπορμπουδάκης  
Οκτώμβρης 2006/ Φρανκφούρτη